

1

Meester Grobbink

Sinds de juf van Max heeft meegedaan aan een talentenjacht, is ze beroemd als de zingende juf, met veertig miljoen volgers op YouTube. Voor de klas staat ze niet meer. Zingend heeft ze de school verlaten. Daarom heeft Max sinds kort een meester. Meester Grobbink heeft een hekel aan jongens. Hij vindt ze lui, dom en laf. Op meisjes is hij ook niet zo dol, maar hij slaat ze niet. De jongens wel. Dan sluipt hij op zijn tenen door de klas, gaat achter een jongen staan en slaat hem dan zo hard als hij kan tegen zijn achterhoofd. Vandaag is Vinnie aan de beurt. De meeste

kinderen vinden dat niet zo erg, want Vinnie is de grootste pestkop van de klas. Hij steelt je spullen, lacht je uit en spuugt in je nek als je voor hem zit.

Max is bang voor Vinnie. Maar hij is nog veel banger voor meester Grobbink. Dat is niet gek, want meester Grobbink is een heel enge meester. Max weet zeker dat de meester nog van zichzelf schrikt als hij 's ochtends in de spiegel kijkt. Hij is groot en roze en heeft een kaal hoofd waar hij haargroeimiddel op smeert. En daaroverheen draagt hij een doorzichtig plastic badmutsje. Heel af en toe groeien er dan donzige oranje haren op zijn hoofd. Hij draagt altijd een donkergroen pak met badslippers eronder. En hij slist alsof hij geen tanden heeft. Maar die heeft hij wel. Grote voortanden met ribbeltjes aan de onderkant. Probeer daar maar niet bang voor te zijn.

Het erge is dat de ouders van Max dat niet doorhebben. Want zodra er een klassenavond is, doet meester Grobbink poeslief. Dan zet hij een pet op, doet zijn mooiste pak en schoenen aan en glimlacht naar alle ouders.

Toen de ouders van Max een keer na een oudergesprek thuiskwamen, zei zijn moeder: ‘Wat ruikt die meester van jou heerlijk naar viooltjes.’

En zijn vader zei: ‘En wat is hij aardig! Echt een kindervriend.’

Max had hen met grote ogen aangekeken. Zien zijn ouders echt niet dat de meester ver-

schrikkelijk gemeen is?

Zijn oma ziet het gelukkig wel. Ze is geheim agent. Ze doet iets met bommen en granaten en is altijd op een missie, ergens in een ver land. Wat ze precies doet, weet niemand. Want ze mag niet over haar werk praten. De ouders van Max willen eigenlijk niet dat ze op Max past. Omdat ze hem een keer heeft laten vallen toen hij nog een baby was. Ze is een van de beste geheim agenten ter wereld, maar ze weet niet hoe je een lieve oma moet zijn. Max vindt dat niet erg. Hij vindt haar stoer. Ze is nooit bang. Ook niet als ze ondersteboven aan een touw hangt of uit een vliegtuig springt.

Een paar dagen geleden heeft hij daarom zijn oma om tips gevraagd. Tips zoals hoe je moet omgaan met mensen als meester Grob-bink.

‘Je moet nooit bang zijn,’ zei zijn oma aan

de telefoon. ‘Als je bang bent, moet je hem recht in zijn ogen kijken en heel hard denken: ik ben niet bang.’

Max heeft het geprobeerd, maar bij meester Grobbink lukt het echt niet. Tot vandaag.

‘Schrijf op wat de acht belangrijkste rivieren zijn van Moldavië,’ zegt meester Grobbink op een vrijdagmiddag.

‘Moldavië? Dat hebben we helemaal niet geleerd,’ zegt Vinnie.

Meester Grobbink kijkt hem boos aan. ‘Ben je doof of zo?’ vraagt hij.

Vinnie haalt zijn schouders op. ‘Ik weet niet eens waar Moldavië ligt. En ik weet ook niet of ze er rivieren hebben.’

Meester Grobbink maakt een geluid als een walvis die verkouden is. Hij briest en gromt en loopt dan met grote passen naar Vinnie.

Max houdt zijn adem in. Ziet Vinnie dan niet wat er gaat gebeuren?

Iedereen in de klas zit doodstil. Alsof ze in één keer in stenen beelden zijn veranderd.

Wanneer meester Grobbink achter Vinnie staat, brengt hij langzaam zijn arm naar achter. Hij spreidt zijn vingers, haalt diep adem en zegt: ‘Noem één rivier.’

Max durft bijna niet te kijken. Bang als hij is dat de meester Vinnie keihard op zijn achterhoofd slaat. Maar dan gebeurt er iets onverwachts. Vinnie staat snel op van zijn stoel en mept meester Grobbink recht in zijn gezicht. ‘PROET!’ roept hij heel hard.

‘WAT?’ schreeuwt meester Grobbink.

‘Dat is een rivier in Moldavië. Meer ken ik er niet,’ zegt Vinnie, en hij rent gauw bij de meester vandaan.

De meester holt achter hem aan. Zo rennen ze rondjes door de klas. Vinnie voorop, de meester er vlak achteraan.

Max slaat zijn hand voor zijn mond.

‘BLIJF STAAN, SNOTAAP!’ brult meester Grobbink.

‘Proet! Proet! Proet!’ roept Vinnie, en hij verdwijnt door de deur.

Hijgend rent de meester achter hem aan. Ze hollen achter elkaar aan, de gang op, de trap af naar het schoolplein.

Wanneer Max en de andere kinderen zeker weten dat ze de klas uit zijn, gaan ze voor het raam staan. Beneden op het schoolplein loopt Vinnie zo hard als hij kan. En meester Grobbink gaat erachteraan. Maar Vinnie is sneller.

‘Hup, Vinnie, hup, Vinnie!’ roepen de kinderen.

‘Wat is hier aan de hand?’ In de deuropening staat de directrice van de school.

Max loopt terug naar zijn tafel. De andere kinderen gaan ook snel zitten.

‘De meester heeft Vinnie geslagen,’ zegt Emma.

‘Nee, Vinnie heeft de meester geslagen,’ zegt Seppe.

De directrice loopt naar het raam en rent dan naar buiten.

Een kwartier later zit meester Grobbink achter zijn bureau. Zijn hoofd is zo rood als een stoplicht. Er stroomt zweet over zijn wangen. Zijn haargroeibadmutsje is helemaal beslagen. En hij hijgt, met zijn tong uit zijn mond.

‘Gaat het weer?’ vraagt de directrice. Ze

staat in de deuropening en kijkt hem hoofdschuddend aan.

Meester Grobbink veegt het zweet van zijn voorhoofd en knikt.

‘En Vinnie?’ vraagt ze.

‘Laat hem maar aan mij over.’

De directrice kijkt het klaslokaal rond. ‘Waar heb je hem gelaten?’

‘Ik heb hem even laten afkoelen.’

Terwijl de directrice de gang uit loopt, kijkt meester Grobbink de klas rond.

Max voelt zijn gezicht warm worden van angst. De meester kijkt hem recht aan en trekt één wenkbrauw omhoog. Ik ben niet bang, denkt Max. Ik ben níet bang. Maar de meester hoeft maar naar hem te kijken en hij voelt zijn handen al beven. En wat is er met Vinnie gebeurd?

‘Moldavië,’ zegt meester Grobbink.

Max pakt zijn vel papier en schrijft ‘Proet’

op. De enige rivier in Moldavië die hij nooit meer zal vergeten.

Wanneer de bel gaat, staat meester Grobbink op. ‘Jullie blijven hier zitten tot het donker is,’ zegt hij.

‘Waar is Vinnie?’ vraagt Lana.

‘Vinnie? Ik ken geen Vinnie meer,’ zegt meester Grobbink. Hij slaat met zijn broodtrommel op tafel en zegt: ‘Ik wil helemaal niets meer horen. Armen over elkaar en zitten blijven.’

Sara steekt haar hand op. ‘Maar ik moet naar voetbal.’

‘Jij moet helemaal niks.’

‘Ik moet naar de verjaardag van mijn tante,’ zegt Nino.

‘STILTE!’

Max bijt op zijn lip. Zijn oma zou hem vandaag ophalen van school. Niet zijn lieve oma, maar zijn stoere oma. Hij denkt aan wat ze hem verteld heeft. Niet bang zijn.

Wat zou er gebeuren als hij nu zou opstaan en gewoon de deur uit zou lopen? Hij haalt diep adem. Hij kijkt de meester aan en denkt dan: ik ben niet bang. Wat Vinnie kan, kan hij ook. Wanneer de meester even niet kijkt, staat Max zo zachtjes mogelijk op.

Op de voorste rij zit Lana. Ze kijkt hem met grote ogen aan en schudt haar hoofd. Max sluipt nu zo snel als hij kan naar de deur. Ik ben níét bang, denkt hij. Maar zo bang als hij nu is, is hij nog niet eerder geweest. Behalve die ene keer toen hij zijn oma moest helpen om een bom onschadelijk te maken. Maar dit is tien keer enger.

